

๘ จริงแค่ชีวิต

ที่บิสิกรรมว่าดั่งนี้ก็จะประคองใจเราให้หยุด สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง ฯลฯ พอถูกส่วนเข้าใจก็หยุดอยู่กลางดวงนั้น มีดก็อยู่ตรงนั้น สว่างก็อยู่ตรงนั้น ไม่ต้องถอยไปถอยมา นิ่งอยู่ตรงนั้นแหละ พอถึงถูกส่วนเข้าเท่านั้น มีดหนักเข้าก็เห็นดวงใส สว่างก็เห็นดวงใส ใจก็อยู่กลางดวงใส

ถ้าว่ามันไม่นิ่งไม่หยุด มันซัดส่ายไปบิสิกรรมฟอร์มไว้ สัมมาอะระหัง สัมมาอะระหัง ฯลฯ พอถูกส่วนเข้า หยุด หยุดแล้วไม่ต้องบิสิกรรม เพ่งเฉย หยุดแล้วไม่ต้องบิสิกรรม เพ่งเฉย ดูนิ่ง ถ้าว่าขยับเคลื่อน หรือขยับไปเสีย เลื่อนไปเสียบิสิกรรมฟอร์มไว้ สัมมาอะระหัง ฯลฯ ไว้

จนกระทั่งหยุดนิ่ง พอหยุดนิ่งไม่ต้องบิสิกรรมเพ่งเฉย วางอารมณ์เฉย ให้หยุดอยู่นั้นแหละ หยุดเท่านั้นแหละอย่าไปนึกถึงมีด-สว่างนะ หยุดอยู่นั้นแหละ

หยุดนั้นแหละเป็นตัวสำเร็จ ที่บอกแล้ว สมณะหยุด สมณะหยุด พระองค์ให้นัยไว้ว่า สมณะหยุดแล้ว ท่านไม่หยุด **นี่หยุดนี้แหละเพียงตรงนี้ให้มันได้ตรงนี้ซะก่อน** อื่นไม่ต้องไปพูดมากนักใหญ่โตมโหฬาร พูดหยุดนี้ให้มันตกลงกันก่อน

ไอ้ที่หยุดอยู่นี้เขาทำกันได้นะ วัดปากน้ำมีตั้งแปดสิบกว่า ถ้าไม่หยุดก็เข้าไปถึงธรรมกายไม่ได้ เขาเข้าถึงธรรมกายแปดสิบกว่านะ **เราเป็นมนุษย์คนหนึ่งทำกับเขาไม่ได้เชียหรือ?**

ทำไมจะไม่ได้ ทำจริงเข้า ทำไมจริงต่างหากละมันไม่ได้ จริงละก็ได้ทุกคน **จริงแค่ไหน? แค่ชีวิตซี** เนื้อเลือดจะแห้งเหือดหมดไปไม่ว่า เหลือแต่กระดูกหนังข้างมัน ถ้าไม่ได้ไม่หลุดจากที่ **นี่จริงแค่นี้** ได้ทุกคน

ฉันเอง ๒ คราว ไม่ได้ตายเออะ นิ่ง..พอถึงกำหนดเข้าก็ได้ ไม่ได้ตายเออะ นิ่ง..พอถึงกำหนดก็ได้ ไม่ตายสักที พระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าก็รู้นั้น

ประกอบความเพียรด้วยจตุรสังคะวิธียะ ด้วยองค์ ๔ เหลือแต่กระดูกหนึ่งข้าง
มัน เนื้อเลือดจะแห้งหมดไปไม่ว่า ประกอบด้วยจตุรสังคะวิธียะเช่นนี้

พอถูกส่วนเท่านั้น ในเวลาค่ำได้บรรลุปุพเพนิวาสานุสสติญาณ

เวลายามที่ ๒ ได้บรรลุลุคฺคุปปาตญาณ

เวลายามที่ ๓ ได้บรรลูลอภิสวักขยญาณ เล่นตลอดคืน

ท่านจริงอย่างนั้นอาจารย์ของเรา เป็นลูกศิษย์ก็จริงเหมือนกันแหละ ไม่
ได้ยอมตาย ไม่หยุดยอมตายกันทีเดียว เอาหยุดจริงๆ กัน

พอหยุดเข้าเท่านั้น จับตัวได้ว่า อ้อ...ทางศาสนาเดินหลักอย่างนี้ ถูก
ส่วนอย่างนี้ก็จำให้มันเชี่ยวชาญ ละม้มาอะระหังๆๆ ให้มันคงทีเดียว อย่าให้เคลื่อน

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง

“หลักการเจริญภาวนาสมถวิปัสสนากัมมัฏฐาน”